

Világosság — hajnalig

Az éjszakához, amióta ember él a földön, mindig hozzártartozott a sötétség. Most úgy tűnik, uton vagyunk affelé, hogy legalábbis néhány helyen a városnak szinte nappali világosság legyen, hajnalig.

Az idén, 1971-ben 300 ezer forint állt rendelkezésre a város közvilágításának fejlesztésére. Ehhez az összeghez még 1 millió forintot adott a tanács a tartalékalapból.

Az eredményt mindenki tapasztalhatja. Világosabbak lettek a városba bevezető utak, a Dorozsmai, a Budapesti út, a Szőregi út, a Tolbuhin sugárút repülőter és a vasúti átjáró közti szakasza. Új világítótesteket kapott a Ballagító sor is. A Lenin körút eleje is kivilágosodott a higanygőzlámpáktól.

Jövőre szintén 800 ezer forint jut közvilágításra. Ez a szükségesnél jóval kevesebb. Az építési osztály még 1 millió 200 ezret kért a tanácstól.

A tervek már készen vannak. Még 1968-ban a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Csongrád megyei csoportja a tanács kérésére társadalmi munkában készített egy tanulmányt a város közvilágításának fejlesztéséről. Ennek alapján készíti éves terveit az építési osztály.

Jövőre, ha elegendő pénz áll rendelkezésre, kivilágosodik a József Attila és a Pélofi Sándor sugárút két körút közti szakasza is.

Két nagy forgalmú útkezesítésében — a Kossuth Lajos sugárút, Párizsi körút és a Bécsi körút, Pélofi Sándor sugárút sarkán — 13 méter magas higanygőz-kandelláberék árasztják majd a szinte

nappali fényt. Annyit, mint 30 átlagos higanygőzlámpa.

A tervek szerint

főként a fontosabb útvonalakon kerül sor nagyobb beruházásra.

Világosabb lesz a József Attila sugárút Tarján melletti külső szakasza, a Vásárhelyi Pál utca és a Bartók Béla tér is. Végre a Béke-, Fodor- és Petőfitelepen is számottevően javulni fog az utcák világítása. A Cserepes sori ikerházak is kibontakoznak jövőre az „egyiptomi sötétségéből”.

A következő évben, ha minden jól megy, ismét világosabb lesz Szeged.

Több fény ragyog majd a városban,

jelképeként, még inkább tényeként a városiasodásnak. És ez a fény nemcsak szebbé teszi a szegedi éjszakát, hanem biztonságosabbá a forgalmat, jobbat az életet.

Macskáknak rosszabb

A pince ablakában mindig ott ült a macska. Fehér, szép állat, csak a torkát díszíti fekete folt. Ott ült az ablakban, bámulta az utcát, a járókelőket a bokájuk magasából. Nyaranta csak lépnie kellett, s máris az utcán szaladt. Néha gazdaasszonya is mellé telepedett délutánonként. Ő is nézte az utcát. Estéknél a lámpa sárga fénye virított át az ablak függönyén, a föld alól. Most sötét az ablak, a macska sem ül ott többé, nem bámulja a járókelőket. Elköltöztek.

A névsor

Érdemes belenézni a névsorba. 107 név, ők tanácsi bérlakást kaptak. Az ok, amiért új lakáshoz jutottak? Régi lakásuk: életveszélyes, egészségtelen, pince; vagy éppen tbc-s volt a családban, olyan családok, ahol ötven-tizen zsúfolódtak egy vagy két szobában. Fiatal házaspár, szülei, testvéreikkel éltek. Zárójelben ott a szám: 7—8 fő. Az egy főre jutó havi jövedelemnél előfordul 3—400 forint is.

A szövetkezeti lakásoknál is hasonlóak az okok. Talán csak a jövedelmek magasabbak és még több köztük a fiatal házaspár. De a sorban itt is helyet kap a tbc, az egészségtelen vagy életveszélyes lakás.

A sötétség

Sötét volt a pincében. Még a nyári napvilágnál is megmaradt a félhomály. De talán nem is ez volt a legrosszabb. Inkább a nyirok. Egész nyáron nyitva állt az ablak, de a háromnapos meleg szárazság sem tudta kiszívni háromnegyed év nyirkosságát. Mert az a falakról átterjedt a levegőbe,

alattomosan beosont a szekrénybe, a ruhákba és az ember testébe is. A csontok között ágyazott meg magának. A macska talán ezért is szeretett annyira az ablakban ülni. A nyirok volt az alattomos ellenség. Mert néha, ritkán ha föl is jött a víz, megesezt, azon lehetett segíteni, lehetett tenni ellene. Olyankor kevésbé kínoztta az embert a tehetetlenség érzése. De a szinte észrevehetetlenül támadó, alattomos, hűvös nyirkosságot, azt nem lehet eltüntetni. Beitta magába minden.

A nyári nap ott nem tudta leküzdeni a félhomályt. Meleget is csak módjával adott. Azért is volt olyan jó kiülni az ablakba. Mert már a csontokba fészkelte a hűvös nyirok. Nem a jó nyári árnyas hűvösség volt az.

Most meleg a lakás, száraz, nagyok az ablakok. Csak szokatlan fölülről nézni a világra. Nem az emberek térdét látni. Néha szédül az ember, aki megszokta a föld biztonságát maga körül. Itt nincs közel a föld, a föld hűvös nyirkossága is messze tűnt. A macska szép fehér szőrével, a torkán viselt fekete folttal itt is kiül az ablakba. Nézi a kinti világot. Szokatlan, érthetetlen világ. Nem olyan érdekes, mint az a másik volt. Hiányoznak az elsiető emberek, a mozgás. Messze van az utca, odalent.

A macska már nem tud kilépni a járdára. Be van zárva a lakásba. Igaz, jólesik nyújtózkodni a melegben, de jön a tavasz is. És akkor is messze lesz tőle a világ.

A konyhában

Kint kaptak helyet. Akkor, amikor várták a kicsit. A házínéni felmondott, még jó, hogy otthon befogadták őket. Mekkora volt a szobába is, de akkor mindent, ami kettőjüké volt kialakulóban levő közös életükben, mindent meg kellett volna osztani a családdal. Átjáróház az a szoba. Inkább a konyhát választották. Meleg volt ott is, jól lehetett fűteni. Csak a levegő volt kicsit nedves. De elférték. Am így is lesni kellett a neszeket. Ki jár kint? Egy pillanatra sem lehetett elfeledkezni az előszobáról. Mert hátha kihallatszik valami. Néha szégyellték magukat. Egyszer elrohant a fiú, de aztán belenyugodott: majd csak lesz valahogy. A kicsit is nehéz volt fűteni, nem tett neki

Sz. L.

Borok, pezsgők, Fél országban keresik a homoki nedüket palackok

Karácsony, szilveszter olyan ünnep, amikor nem hiányzik a bor, a pezsgő a családok asztaláról. Meglátásuk ez a kereskedelemben is, a forgalomban. A Közép-Magyarországi Pincegazdaság Csongrád—Szolnok Vidéki Üzemének szőregi palackozójából egyre-másra indulnak a szállítmányok — Csongrád, Szolnok, Békés, Bács-Kiskun, Pest, Heves, Hajdú-Bihar, Borsod, Nógrád és Szabolcs megyébe — a palackok tíz-, százezei.

December 13-án, hétfőn 114 ezer palack bort szállítottak a palackozóból, s a hét többi napján is „csúcsforgalom” volt. Az áfészek, a kiskereskedelem, az üzletek szívesen veszik át a homoki borokat, hiszen közkedveltek, áruk elfogadható. Decemberben a Szegedi Élelmiszer Kiskereskedelmi Vállalat 75 ezer palack bort vett át. E hónapban 1 millió 600 ezer palack bort szállítanak a fél országba. A Dunántúlról is van igény, de ezt nem tudják kielégíteni. December 20-án, hétfőn 84 ezer palack, 21-én, kedden 69 ezer és 22-én 49 ezer palack bor „indult el” Szőregről. Csütörtökön még tartott a szállítás, hogy megfelelő készletek legyenek a boltokban, a kereskedelemben az ünnepekre. A pincegazdaság azt is vállalta, hogy kará-

csony után, 27., 28. és 29-én folyamatosan szállít borokat Csongrád, Szolnok és Békés megyébe, hogy legyen utánpótlás és szilveszterkor ne szomjazzanak a vidám ünneplők.

A pincegazdaság a belföldi ellátásban 82—83 százalékos arányban vesz részt. Évente 1 millió 200 ezer, 1 millió 250 ezer hektoliter bort forgalmaz. Ezt folyó- és palackozót borban, amiből 600—700 ezer hektoliter bor a palackozott. A szőregi üzemet a Közép-Magyarországi Pincegazdaság Csongrád—Szolnok Vidéki Üzeme ez évben korszerűsítette, a legmodernebb francia gépsort vásárolta meg több millió forintért, ami májusban kezdte meg üzemelését. Innen belföldre évente 160 ezer hektónyi palackozott bort küldenek piacra. Az alföldi homoki borok igen közkedveltek, jó karakterűek, és országosan egyre inkább megbecsültek. A közelmúltban országos szakmai minősítésem, ahol szakemberek vettek részt, a pusztamérgesi rizling első díjat nyert. Nem csoda tehát, ha mindenfelé kedvelik a könnyű, jó aromájú homoki nedüket.

Szőregen egyliteres palackokban Kövidinkát, édes és száraz Kövidinkát, édeskés Ezerjót, Pusztamérgesi édes-

kést, Nemes Kadart, Szegedi Vöröset és Pecsénye Fehéret palackoznak. Hétfedcsiben Zöldszilvánt, Pusztamérgesi Rizlinget, Jászberényi Rizlinget, Desszertboruk a Fesztivál Gyöngyét és a Boszorkányceppet. A Közép-Magyarországi Pincegazdaság Csongrád—Szolnok Vidéki Üzeme az igényeket kielégíti, s a „házi borok” mellett a raktártérben megtalálhatók az egri, tokaji, badacsonyi borok és a Márka vermut is, sőt már év közepén felkészültek az év végi hajrára, a karácsonyi, szilveszteri forgalomra és pezsgőkeresletre, s ezért budafoki és pécsi pezsgőt vásároltak és a három megyébe 60 ezer üveggel szállítanak.

Karácsonyi primőr

Ebékoltözött télre a mezőgazdaság az üvegházakba. A szegedi Felszabadulás Termelőszövetkezet baktói telepén szép piros paradicsomot szednek az asszonyok. Az ünnepek asztalára szánták ezt a keresett csemegét. — Második képkönyvön salátát palántáznak az üvegházban. Azon igyekeznek, hogy a korai saláta tavasszal még korábbi legyen. — Rózsakertészeket ritkán látni ilyen gépezettel. Nem permeteznek, csupán a leveleket „söprik” ki a rózsatövek közül.

Somogyi Károlyné felvétele

